

Tripon Andreea Camelia

Promoția 2013, Tehnician în activități economice

În prezent sunt studentă la Facultatea de Automatică și Calculatoare de la Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca

Despre mine

Ați ales această școală sau părinții v-au determinat să o urmați?

Am decis să aleg acest liceu încurajată fiind de părinții mei și de prieteni. Un motiv care a cântărit enorm în luarea deciziei a fost renumele pe care acest liceu și l-a conturat peste ani.

Cum v-ați simțit în clasa a IX-a?

Contrar temerilor pe care orice boboc le are la început de drum, am fost primită cu multă căldură de către colectivul excepțional de profesori și de către colegi.

În ce mod v-a ajutat să vă dezvoltați personalitatea și cariera alegerea făcută?

Profilul economic al colegiului mi-a schimbat total perspectiva în ceea ce privește modul în care întreprind orice formă de activitate, indiferent de domeniul de specializare ales în cadrul facultății. Cu alte cuvinte, m-a determinat să gândesc într-un mod cât mai propice în ideea dezvoltării unei afaceri de succes.

Ce reprezintă pentru dumneavoastră „Familia API”? O puteți descrie în trei cuvinte - cheie?

Când mă gândesc la anii petrecuți în marea „familie API”, îmi vin în minte o sumedenie de oameni și de întâmplări a căror memorie mă va însoți în drumul meu prin viață, dar, dacă ar fi să mă rezum la trei cuvinte, acestea ar fi: prietenie, performanță și respect.

Ce v-a impresionat mai mult?

Un lucru care m-a impresionat la acest liceu încă de la început, a fost numărul mare de clădiri în care se desfășurau zilnic orele de teorie și laboratoarele. Toate acestea se prezentau într-o stare impecabilă și erau organizate în așa fel încât orice elev să se simtă încurajat să învețe, să inoveze, să se dezvolte.

Despre colegi

Ce vă amintiți despre colegii dumneavoastră?

Cei 30 de colegi ar fi, cu siguranță, unul dintre „amănuntele” pe care nu le voi putea uita niciodată.

Aveți fotografii cu clasa/școala unde ați învățat?

Aș minți dacă aș spune că nu am immortalizat o frântură din momentele minunate scurse în acești patru ani.

Cine era liderul clasei? Exista un criteriu anume pentru selectarea acestuia?

Un lider este, în opinie mea o persoană demnă, cu un caracter puternic. În cazul nostru, acest lider era colega și prietena mea, Simona Meseșan. A fost aleasă în fruntea clasei prin vot, datorită caracterului ei persuasiv.

Ați organizat și ați participat la întâlniri cu colegii în afara școlii?

După cum am mai spus, noi, cei din clasa a XII-a C, eram mai mult decât colegi. Eram prieteni buni, iar prin aceasta se înțelege că ne plăcea să ne petrecem timpul liber împreună, la un suc, ori la iarba verde. Atmosfera pozitivă și interesele comune ne țineau alături.

Cum vă petreceți timpul liber?

În decursul liceului, am cunoscut multe persoane și am ajuns în și mai multe locuri. Totuși, lungile plimbări prin parcul central și ieșirile în oraș, alături de colegi, au fost obiceiuri frecvente și care m-au făcut mereu să mă simt bine în orașul meu.

Care a fost cea mai frumoasă întâmplare?

De departe, cea mai frumoasă și, totodată cea mai emoționantă amintire este aceea de la festivitatea de absolvire, când am reușit să încununez cu succes patru ani de realizări și bucurii, reușind performanța de a termina ca șefă de promoție.

Ați păstrat legătura cu colegii după ce ați finalizat studiile liceale?

O bună parte dintre noi am optat pentru continuarea studiilor în cadrul uneia dintre facultățile din Cluj-Napoca. Când timpul ne permite, ne face o deosebită plăcere să ne revedem și să depănăm amintiri din timpul liceului.

Despre profesori

Colectivul de profesori a fost un sprijin esențial în dezvoltarea mea, ca om. Mi-au insuflat dorința de cunoaștere, lucru pentru care le voi fi mereu recunoscătoare.

Vă amintiți în mod deosebit de...

Poate cel mai bun exemplu în sprijinul afirmației anterioare a fost domnul diriginte, căruia îi port o deosebită stimă și, admirație aparte. El m-a îndrumat către facultatea la care sunt studentă acum și mi-a deschis, totodată, apetitul pentru matematică.

Cine v-a influențat, în mod special, viața?

Consider ca viața mea, de la copilărie și până acum a fost un șir lung de întâlniri cu persoane care aduceau câte ceva bun în sufletul meu și în mintea mea, fiecare cu ce se îndeletnicea.

Care era cea mai mare recompensă pe care un profesor putea să o acorde?

De departe cel mai mare premiu pe care mi-l puteam închipui era recunoștința, urmată de un zâmbet cald, părintesc.

Când auziți cuvântul diriginte, la ce vă gândiți?

La domnul diriginte, care mi-a călăuzit pașii către reușită și m-a ajutat să mă formez ca om. Cum aș putea să-l uit?

Ați mai păstrat legătura cu profesorii și dirigințele după terminarea școlii?

Deși dorința de a continua studiile m-a determinat să părăsesc orașul în care m-am născut și am copilărit, am profitat de puținele vacanțe pe care le-am avut pentru a face o vizită și a aduce un moment de bucurie celor ce m-au călăuzit.

Școala

Multe discipline de învățământ și multe manuale...

Întrucât aveam multe materii de specialitate, manualele erau transmise an de an de la o generație la alta. Cu toate astea, erau păstrate cu grijă și date mai departe într-o stare bună.

Aveați o materie preferată?

Deoarece aveam mintea fixată pe științe exacte, matematica a fost mereu prima mea alegere, lucru ce m-a ajutat enorm la examenul de admitere. Probabil că excelența, în sine, e o bornă greu de atins, însă pot spune că încercam să mă pregătesc temeinic pentru fiecare test în parte, indiferent de materie.

Notele obținute de dvs. în timpul liceului au fost foarte bune...

Cunoștințele acumulate în timpul liceului au atras după sine un lung șir de note bune și foarte bune. Acestea m-au propulsat până la final în fruntea listei, terminând cu media 10.

Ați participat la olimpiade și alte concursuri școlare?

Am fost mereu atrasă de ideea de competiție, dacă nu cu alții, atunci cu mine însămi. Încercam mereu să mă depășesc, să ajung mai sus, să știu mai mult, mai bine. Astfel, am participat la diferite olimpiade și concursuri școlare, cel mai important rezultat fiind Premiul I obținut la Concursul Național de Matematică Aplicată „Adolf Haimovici”.

Puteți să descrieți o oră de curs?

Orele de curs începeau mereu cu un gând bun din partea profesorilor. Nu simțeam niciodată presiunea notelor sau a testelor neanunțate. Se pune mare accent pe partea de exercițiu, de aceea tot ce studiam teoretic era urmat de aplicații practice pentru fixare. Acest stil a contribuit decisiv la formarea omului care sunt acum. Orele parcă zburau și ziua se consuma cu mult timp înainte ca discursul profesorilor să devină tern, plictisitor.

Ați chiulit de la școală? Ce făceați în timpul acela?

Nu există elev care să nu fi simțit măcar o dată nevoia de a se furișa pe ușa liceului către banca ce îl aștepta în parc, ori către localul unde mai schimba vreo glumă cu ceilalți colegi. Totuși, nu am făcut niciodată un obicei din aceasta „activitate”, însă scăpările sporadice au rămas și ele bine întipărite în capitolul ce cuprinde viața mea de licean.

Care erau motivele pe care le invocați atunci când nu vă pregăteați pentru orele de curs sau când absentăți?

Nu simțeam nevoia unei scuze, deoarece nu ajungeam în situația de a nu îndeplini cerințele ce se impuneau la diverse ore de curs ori laborator. Volumul de muncă nu era unul absurd, ci exact atât cât e necesar unui elev să rămână în contact cu ceea ce studiază la clasă. Profesorii aveau acest har, de a ne convinge - fără prea multă trudă - că temele nu sunt un rău necesar, ci mai degrabă un mod de a performa, de a deveni tot mai bun.

Diverse

Cum vă petreceați timpul liber?

În timpul liber, îmi plăcea să ies cu prietenii la suc, să alerg ori să mă plimb prin parcul central, să fac fotografii și să citesc noutăți din lumea hi-tech.

Ce făceați în pauze?

Uneori, pauza era prea scurtă pentru a te relaxa suficient, dar mereu apucați să schimbi două-trei vorbe cu un coleg sau altul, ori să iei o gustare pentru un plus de energie. Dacă vremea ne permitea, aveam - aproape toți colegii - obiceiul de a ieși puțin la soare și la aer curat.

Cum a fost la Balul bobocilor, la Balul majoratului, la Banchet?

Iată trei repere temporale ce definesc drumul unui licean: începutul timid – marcat de Balul Bobocilor, trecerea la maturitate – Balul majoratului și finalul „glorios” - Banchetul.

Ce ne puteți spune despre colaborarea dvs. la Revista de Matematică și Informatică a Colegiului, „MI API” - Revista celor cu minți...?

Mândria de a face parte din marea „familie API” mă împingea să cumpăr această revistă. Principalele subiecte abordate erau din domeniul matematicii. Fiind pasionată de această materie, am contribuit și eu cu un articol la revistă, articol pe care colegii l-au găsit foarte interesant.

Organizați discotecă, excursii, drumeții? Unde se organizau acestea?

Distracția era ceva omniprezent în cadrul clasei noastre. Ieșeam aproape toți colegii în timpul weekend-urilor, în diverse excursii și drumeții pe dealurile din apropierea orașului. Cu ocazia diverselor aniversări sau, când pur și simplu, statul în casă devenea o povară imposibil de suportat, ne pricepeam să petrecem așa cum se cuvine. Este de înțeles că nu voi intra în amănunte ☺

Ați fost îndrăgostită în timpul liceului...

Am fost și îndrăgostită, sentiment care mi-a completat până la urmă, experiența de liceu. Una peste alta, amintirea lui, a colegilor, a profesorilor și a liceului sunt zâmbete care vor trece testul timpului.

Pe scurt

Învățătura este pentru mine: „*Forța care, în momentele de ezitare și de necunoaștere, plăsmuiește zei, iar, în momentele de platitudine, îi dărmă*”.

Talentul și pasiunea sunt pentru mine: „*Motor al evoluției.*”

Motivația învățării este: „*Frica de plafonare.*”

Să ne imaginăm că suntem în anul 2025. Cum crezi vă vei fi? *Fericită. Atât!*

Ce nu ai învățat în școală, dar ai fi dorit? *Știința de a fi obiectiv.*